

ازشیابی "حلقه‌ای از زنجیره" یادگیری است. در واقع بدون ارزشیابی اولیه و توانیه، فرایند آموزش نمی‌تواند معنی دار باشد. امتحان یا ارزش سنجی به منظور تکمیل یادگیریها صورت می‌گیرد.

کمیت و کیفیت اکتسابهای آموزشگاهی و خودآموزیها صرفاً در سایه ارزشیابی و خود- آزمایی می‌تواند مشخص گردد.

شاخص ونشانه هرموفیت و پیشرفتی که می‌تواند پایه‌های نخستین احساس خودارزشمندی و اعتماد به نفس را فراهم آورد، آزمون و امتحان است.

در حقیقت منصف شدن انسان به بسیاری از صفات و فضائل اخلاقی نیز در بی ابتلائات و آزمونهای فراوان الهی مقدور می‌گردد و بس، تا زمانی که انسان با موقعیتها و شرایط سخت و حساس مواجه نشود، میزان صبر، برداشت و خوبیشناسی داری او مشخص نمی‌گردد. جزوی و یا صبور بودن انسان فقط در سایه ابتلا و امتحان معلوم می‌شود.

وَلَئِنْ لُؤْكُمْ يَسْئَءُ مِنَ الْحُوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصِيٍّ
مِنَ الْأَنْوَافِ وَالْأَنْفُسِ وَالثِّمَرَاتِ وَبَسْرَالْطَّاَبِرَينَ،
الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ
رَاجِعُونَ. (سوره بقره، آيه ۱۵۵)

به تعبیر قرآن، جهان مدرسای پیش توست و زندگی، صحنه آزمون است و بس، لیتیلوكُمْ أَيُّكُمْ أَحَسْنُ عَمَلاً" (سوره هود، آیه ۷) انتظارات خالق در حد وظایف و مسوء‌ولیتهای محوله و توان انجام آن توسط بندگان خداست: لَا يُكْلِفُ اللَّهُ نَفْسًا "الا وُشَهَا"

امتحان و اضطراب

بین کودکان و نوجوانان مبتلاست.

زمانی که دانش آموزان به طور جسمگیری دچار اضطراب شوند، چنین اضطرابی می تواند آثار زیستی و روانی زیانباری را به همراه داشته باشد. اضطراب شدید، بر عدد درون ریز و برون ریز اثر گذاشته، با متاثر نمودن ذهن انسان، زمینه فراموشیهای زود گذر و خطای ادراک را فراهم می آورد. به همین دلیل در بسیاری از موارد، نتایج حاصل از آزمونهای انجام شده از دانش آموزانی که شدیداً "دچار اضطراب می شوند، بیانگر فراموشیهای آئنی و خطاهای ادراکی آنهاست. در این میان کودکان و نوجوانان "کمرو" و "خجالتی" در شرایط امتحان بیش از دیگران دچار اضطراب می شوند.

امتحان و اضطراب

"اصولاً" هر امتحان و آزمونی هیجان و اضطراب خاص خود را دارد. همه هنر انسان در این است که با حداقل اضطراب از عهمه‌های انجام بزرگترین امتحانات برآید.

انسان بالفطره موجودی است کمال طلب، تشویق پذیر و تنبیه گیریز و بر این اساس کودکان و نوجوانان نیز همواره طالب آنند که رفتارهایشان مورد تائید و تشویق دیگران، بالاخن کوهای مطلوب آنها واقع شود. همچنین این نیاز کاملاً فطری و طبیعی است که همه انسانها بخصوص کودکان و نوجوانان دوست داشته باشند به گونه‌ای که هستند مورد توجه، تائید و تشویق دیگران قرار گیرند. لذا فرایند ارزشیابی بهر صورتی که باشد چندان خوشایند ایشان نیست و لو این که انجام آزمون نتیجه‌ای خواشید تر همراه داشته باشد.

به طور کلی "انسان" دوست ندارد رفتارهایش همواره مورد ارزیابی و نقدی دیگران واقع گردد، به همین دلیل هر زمان که در موقیت امتحان و آزمون قرار می گیرد، به گونه‌ای دچار اضطراب می گردد. البته بدیهی است که وجود اضطراب به خودی خود امری غیرعادی نیست، اما آنچه که می تواند به عنوان یک عامل آزاده‌نده و بازدارنده، مورد توجه قرار گیرد، شدت هیجان زدگی و یا اضطراب فوق العاده‌ای است که به هنگام حضور در محافل اجتماعی یا شرکت در آزمونهای مختلف دامنگیر بعضی از افراد می شود. بنابراین یکی از رسالت‌های مهم اولیاء و مریبان توجه به عامل اضطراب و اتخاذ تدابیر لازم برای کاهش آن در

هدفهای ارزشیابی و امتحان

همان طوری که بیشتر اشاره شد، امتحان یا ارزش سنجی به منظور تکمیل یادگیریها و مشخص نمودن پیشرفت‌ها و بهترشدنها انجام می‌پذیرد. انسان در مراحل مختلف زندگی خواسته و ناخواسته آزمونهای بی در بی را پشت‌سر می گذارد. به دیگر سخن، حیات انسان، سراسر تلاش است و امتحان.

اما آنچه که در اینجا بیشتر مورد توجه است هدفها، برنامه‌ها و چگونگی انجام امتحانات آزمونی دارند و مراکز آموزشی هست. در نظام آموزشی هر جامعه ای طراحی و برگزاری آزمونهای گوناگون می تواند هدفهای زیرا در برداشته باشد:

الف - ارزیابی چگونگی تحقق هدفها و قابلیتهای پیش‌بینی شده در هرمورود و موضوع درسی

تناسب ویژگیها و استعدادهای دانش آموزان
استثنایی.

ج - ابجاد محرک لازم برای مطالعه و یادگیری
موضوعات درسی.

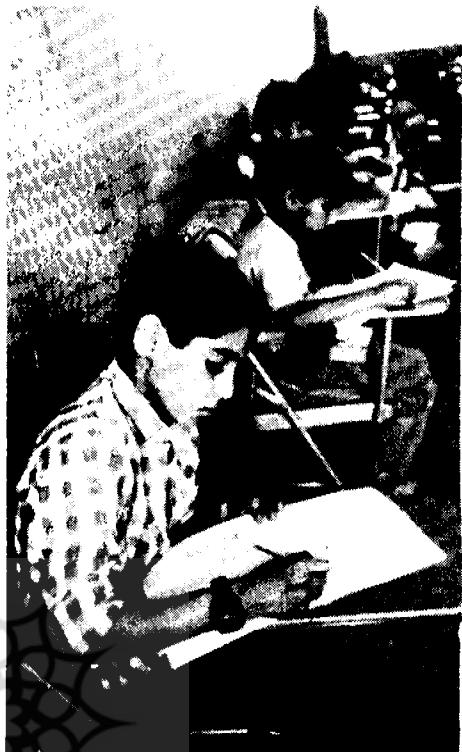
ط - مشخص کردن هدفها و جهت‌های مطالعه.

ی - تأکید بر اهمیت خاص مطالب ضروری و
بسیاری.

ک - تنبیه و تدوین مواد آموزشی و برنامه‌های
درسی مناسب با ویژگی‌های گروههای مختلف
سنی.

ل - فراهم کردن زمینه احساس خود -
ارزشمندی و اعتماد به نفس از طریق کسب
موفقیت در آزمونهای طراحی شده.

م - ابجاد تعبیرات رفتاری مطلوب در کودکان
و نوجوانان، بخصوص آنهاست که به علت
ناکامی‌های مکرر و تجارب ناموفق در زندگی،
دچار سرخوردگی و بی کفایتی شده، نیاز
بیشتری به چشیدن طعم موفقیت و پیروزی
دارند.

ب - مشخص کردن میزان یادگیری و پیشرفت
تحصیلی فرآیندان.

ج - بررسی تطبیقی تأثیر استفاده از روش‌های
مخالف آموزشی در پیشرفت تحصیلی دانش آموزان. فی المثل بررسی این موضوع که استفاده از
از تشویق در برخوردار کودکان، تأثیر بیشتری
در یادگیری دارد، یا متمسک شدن به تنبیه
و تهدید.

د - ارزیابی تأثیر کاربرد نکنولوژی آموزشی
در میزان فرآیندان دانش آموزان.

ه - شناخت هرچه بیشتر توانمندیها و
استعدادهای مختلف شاگردان.

و - جایگزینی و هدایت تحصیلی، شغلی و
حرفاء دانش آموزان.

ز - تعیین برنامه‌های آموزشی خاص به

روشهای کاهش اضطراب در امتحان

همان طوری که پیشتر ذکر شد، اضطراب
قابل توجه، می‌تواند موجب اختلال در
توانایی ذهنی کودکان گردد. یکی از مهمترین
مسؤلیت‌های اولیاء و مربیان تلاش در کاهش
اضطراب کودکان و نوجوانان، بخصوص در ایام
امتحانات است.

اضطراب ناشی از امتحان نه تنها باعث می‌شود
که دانش آموزان نتوانند با مهارت و سرعت
مناسب و بطور کامل " واضح فکر کرده، با سخهای
مطلوب را ارائه نمایند، بلکه آرامش روانی آنها
رانیز به مخاطره‌هی اندازد. بسیاری از اختلالات

اعتماد به نفس ایشان و سرانجام فراهم ساختن آرامش خاطر آنان، شایسته است برخلاف هرچه بیشتر کودکان و نوجوانان در حد توانشان ناکید نماییم، تا سلط بیشتری بر موضوع مورد نظر داشته باشد.

بدیهی است هر قدر انسان با سلط بر موضوع درسی، آمادگی ذهنی و روانی بیشتری برای آزمون داشته باشد، اضطراب او کمتر خواهد بود. به عبارت دیگر آن گاه که دانش آموز تصویر روشی از آینده، خویش دارد، در حد توان انتلاش می کند و به سلط نسبی بر موضوعات درسی دست می باید. در این شرایط انتظاری که دانش آموز از نتیجه، احتمالی آزمون دارد معقول است و لذا دجاج اضطراب کمتری می -

شود.

همچین هرگاه دانش آموز قبل از جلسه، رسمی

روانی و بیماریهای حسماستی در کودکان و نوجوانان ناشی از یک مبع قوی اضطراب می - باشد.

اضطراب ناشی از امتحان در نزد کودکان و نوجوانانی که تجرب ناخوابیدی از شکستهای بی در بی داشته، یا همواره به دلایل عدیده انسیار کسب بهترین نمرات را دارند، فوق العاده جشنکبر است.

همجن آن دسته از کودکان و نوجوانانی که به لحاظ شیوه خاص تربیتی و نظام ارزشی حاکم بر خواوده و محیط زندگی شان، احساس خود ارزشمندی و عزت نفس آنها صرفا " ناشی از موفقیتهای آموزشکاهی است، عمدتاً" با اضطراب بیشتری مواجه هستند.

در حقیقت، سطح انتظارات خانواده، زمانی که تناسی با بیان واقعی فرزندان نداشته باشد، خود می بواند زمینه ساز اضطراب و نگرانی مسموم آنان باشد.

آنچه که می بایست بیشتر مورد توجه اولیاء و مریبان قرار گیرد، میزان تلاش کودکان و نوجوانان است ونه صرف نتایج حاصل از انجام آزمونهای مختلف.

همواره شایسته است با درک صحیح از ماهیت تفاوت‌های فردی و شناخت درست از ویژگیهای ذهنی، روانی و جسمی دانش آموزان، از مقایسه بی مورد کودکان با یکدیگر اجتناب ورزیده، رقابت‌های فردی و کروهی را صرفا " در شرایط عادلانه و با در نظر گرفتن تفاوت‌های فردی و فراهم کردن محیطی صمیمی و دوست داشتنی ایجاد نمود.

برای کاهش اضطراب ناشی از امتحان، علاوه بر داشتن انتظارات معقول از کودکان و نوجوانان، تشویق تفاظ منبت و توانمندیهای آنها، تقویت

دور نماید.

علم وارسته کوشش می کند که قبل از آغاز امتحان با چهره ای مترسم و خندان وبا بیان جملاتی گیرا و خوشایند، دانش آموzan را از حالت هیجان زدگی و تنفس روانی - عضلانی بیرون آورد.

علم با چند جمله کوتاه، همراه با شوخ طبعی می تواند همانند ساعت کلاس درس، آرامش روانی - عضلانی را به همه دانش آموzan ارزانی دارد.

علم توانا و دلسوز بخوبی می داند که هرگونه تهدید، تحفیر و تنبیه اضطراب بچه ها را بیشتر می کند و در عرض چهره کشاده و مترسم معلم، صدای آرام و جملات دلنشیں و اطمینان بخشن او می تواند اضطراب آنها را کاهش داده، اعتماد به نفسان را تقویت کند.

حکونکی سوءالات امتحان و اضطراب کودکان

واقعیت این است که نحوه نهیه و تنظیم سوءالات امتحان می تواند نقش قابل توجهی در

امتحان چندین بار درآزمونهای فرعی و در شرایط متفاوت شرکت کند و در این زمینه تجارب متنوع و موفقیت آمیزی کسب نماید، از بهداشت روانی، اعتماد به نفس و احساس خودآرزو شمندی مطلوبتر و نیز نگرشی مثبت و خوشایند نسبت به معلم ، ممتحن و موضوع امتحان برخوردار است، لذا انتظار می رود که با حداقل اضطراب مواجه باشد .

نقش معلم در کاهش اضطراب دانش آموzan

به نظر بسیاری از روان شناسان ، یکی از بهترین شرایط یادگیری می تواند ساعت امتحان باشد. معلم متوجه از هر موقعیتی بسرای باد دادن و افزایش معلومات دانش آموzan خود و ایجاد تغییرات رفتاری پایدار در آنها بهره می گیرد. معلم مجرب و دلسوز هر کز جلسه امتحان را به یک صحنۀ دادگاه و با حسابرسی تبدیل نمی کند.

علم مهریان با چهره ای کشاده سعی می کند عوامل مخرب و اضطراب را از جلسه امتحان

ونه نادانسته های آنها را.

- ۱ - معلم می بایست هدف اصلی خود را از هر امتحان کاملاً "مشخص و معین نماید .
- ۲ - در تهییه سوءالات لازم است سطح دانش آموزان مورد توجه قرار گیرد و نه سوابقندیهای خاص برگزیدگان کلاس .
- ۳ - سوءالات امتحان می تواند به گونه ای باشد که دانش آموزان قدرت مقایسه و قضاوت را زیر داشته باشند .

۴ - سوءالات باید به صورتی تنظیم گردد که دانش آموزان فرصت به کاربینن معلومات خود را در موقعیت های دیگر داشته باشند .

- ۵ - نوع و تعداد سوءالات می بایست مناسب با توان ذهنی دانش آموزان و مدت زمانی باشد که در اختبار آنان قرار می گیرد .
- ۶ - سوءالات باید کاملاً "خوانا ، روشن ، صریح ، قابل فهم و بی نیاز از تعبیر و تفسیر باشد .

هر گونه ابهام در سوءالات مطرحه می تواند موجب تشدید اضطراب شاکردن شود .

- ۷ - امتحان و ارزشیابی می بایست بد صورت مستمر و دائمی انجام بیذیرد و دانش آموزان با هدف معلم از برگزاری امتحان ، نحوه سوءالات و غیره بخوبی آشنا شوند .

- ۸ - در مجموع ، شرایط امتحان و سوءالات امتحانی باید به گونه ای باشد که همه شاکردن احساس کنند دریک جلسه آموزشی حضور دارند .

کاهش یا تشدید اضطراب دانش آموز را باشد . آشنا بودن دانش آموزان با سوءالات معلم یا معلمان بسیار حائز است . به عنوان مثال اگر دانش آموز روز قبل از شرکت در جلسه رسمی امتحان خواهد شد . مشابهی با چند نمونه از سوءالات سنا شوند در کاهش اضطراب آنها بسیار متوافع حواهد شد .

بطورکلی در تهییه و تدوین سوءالات امتحان می بایست به نکات زیر توجه نمود :

- ۱ - طراح سوءالات می بایست در درجه اول هدفهای یادگیری را در نظر بگیرد .
- ۲ - سوءالات امتحان می بایست به گونه ای تهییه و تنظیم کردد که آموخته های شاکردن را

